

SZUNYOGH PÁL

## Júniusi révület

*Varga Henriettának*

Az anya szeme tó, mit tengernek lát a gyermek.  
Összeütköznek reggelek, omlások, ébredések;  
Lógnak a rímek a bárgyú ígéken  
S pillantásod pacemaker üteme lüktet.

Fűnyírók zümmögnek a bánat árokpartján  
Vőlegény-frizurájú gyep vesz körül.  
Konkoly és búzavirág! A pipacsok vérszirmú álmok  
S talán a parlagfű sem annyira álnok.

Rángasd a gyomot, ellepi a szív sziklakertjét!  
Torokmagasságig szorongat apró szulák, galaj  
Sánta hajléktalan horkant árvacsalán pamlagán,  
Mikor az utolsó busz szétdorombolja az estét.

Az anya szeme tó, mit tengernek lát a gyermek.  
Bárcsak belefúladnék szemed vizébe...!  
Mégfűrt csónakok lyukas mentőövek!  
Engedjetelek egyre alább a mélybe!

KETYKÓ ISTVÁN

## Nyárvégi hullámverésben

Hallod-e szíved dallamát, mikor fénylik a csókom  
ajkadon...? – látod, nem kell soha félni a szótól,  
sügd csak fülembe: szép volt ez a nyár – mérges porspórák  
szállanak reánk, az úton hangosan béget a fáradt  
birkanyáj; fáj ez a múltó gyönyör édesem...? – nézd csak,  
a nap már elmerül a vízben, induljunk hát haza – kóbor  
szelek járnak, a rét felett fáznak az árnyak.

Karolj belém, úgy mint régen; szívd be az álmos  
délután jószagú illatát; ködök hullanak, páras  
fényben ragyog majd az est, mikor nyílik az égbolt,  
kivillan kerek arca a holdnak, – tőled az évek  
is futnak; örök fiatalság ragyog, tűzpiros véred  
mosolyog arcodon; mióta enyém sóhajod, féltem  
álmaid; napjaid tengerszép hullámzását védem.

Az élet háború; vesztes, győztes évszázadokból áll...  
csatáztunk mi is eleget; tépett szélmalom véres  
testünk; rongyos a szánk, – csókjaink végleges árát  
rég elittuk hitelben már, – üresen énekel, száraz  
mosollyal néz ránk sosemvolt zsebünk... várnak az ágyak,  
gyerünk, kössünk békét; meglátod, ízlik az élet, –  
testedből virág fakad, örömére az égnek.

KARAFFA GYULA

## álKínai bölcsességek

Eddig még nem volt olyan semmi, ami el ne múlt volna.  
A kegyesség tettek nélkül hiábavalóság.  
A fű sem nő az árnyékban.  
Barátodnak azzal segítesz, ha az igazat mondod róla.

Nézz a királyra, megbüntet, ha a kedve ma rossz.  
A menny kapuján a lélek félve kopogtat.  
Aki messzire néz, nem látja a követ a lába előtt.  
Haragvó lettél? Igyál teát, nézz messzire.

A lélek tanítható. Mestertől függ.  
Ha önmagad szereted, gyűlölsz.  
A versenyen sokan futnak. Mind győztes, ha célba ér.  
Ha van bűn, van mihez igazodni.

Ha a Mindenható előtt állsz, tudd, hol vagy.  
A hegycsúcsra csak kevesen jutnak fel.  
Minden nyelven lehet hallgatni.  
Aki a sárkányt keresi, ne sírjon, ha megtalálja.

Megígérte, nem tartotta be. Szegény ember.  
Ha az ágyúban sok a fojtás, szétrobban.  
Szánd meg, könyörtelenül beléd rúg.  
A bolond mindenkinél bölcsőbbnek gondolja magát.

A kaktusz szúrós. Ez a tulajdonsága.  
Lenne mit mondanod? Hallgasd el, ha nyugalmat akarsz.  
Nehéz szépnek látni a rohadó sebet.  
Születés, halál. Egyiket sem tudod kikerülni.

Döntésed előtt látogasd meg apádat.  
Éhezőnek, bűnözőnek ne beszélj erkölcsről.  
A császárnak azt mondd, amit szeretne hallani.  
Szakadt íj, üres tegez, mindkettő hasztalan.

A temetőben mindenki csendes.  
Jót akarsz? Kevés.  
Kérd a kutyától, hogy ne ugasson. Nem tudja betartani.  
Az eresz alatt csöpög, a hegytetőn fúj.

Versek. Hóesés tavasszal.  
A szakács dicsérete az üres kondér.  
A szárazdombokba nem járnak be sirályok.  
A gömböt nem kell csiszolni, az életet nem kell féltetni.

Ha a gazda nem hív be, maradj a küszöbön. Meggondolhatja magát.  
Ne a szavakat számold, a cseresznyefa nem tud beszélni.  
Az elszabadult hajó ritkán marad sértetlen.  
Hogy honnan fúj a szél, buzgón vizsgáljuk.

Kér mindenki, de adni nem szeret.  
Ha a fát csak nézed, nem érzed, hogy kemény.  
Mondd el százszor, ha kell, közben te is tanulsz.  
A bagoly huhog, a béka brekeg.

Óvakodj attól, aki téged jobban ismer, mint önmagát.  
Bádogfazék, tanuld meg becsülni, étel fő benne.  
A mese mindig „hol volt”-tal kezdődik.  
Mindig a legszebb fát vágják ki.

Próbálkozzni olyan, mint rizst főzni.  
A rosszindulatot feltételezni könnyű, a jóindulatot elhinni nehéz.  
A hangyának hegycsúcs, az embernek vakondtúrás.  
Minden könyvet elolvasni nem lehet, minden csillagot megszámolni  
lehetetlen.

Akinek csak egy van, annak a három sok.  
Az árnyékot nem lehet megtaposni.  
A csecsemő, ha karmol, csak tanulja a kezét használni.  
Még a legszegényebb ember is tud adni valamit.

Vitázz a haragvóval, sárral ken be és rajtad is hagyja.  
A vadmacska csak fúj, fogát mutatja, de karma nem ér a szívedig.  
Hogy mi a vers? Kérdezd a daloló gerletől.  
Ha anyád szól hozzád, gyerek leszel megint.

A vicsorgó farkasnak húst dobj, a haragvót dicsérd meg, a sárkány elől bújj el.  
Egy szájból hideg és meleg. Igen, csak távolság kérdése.  
Lao Ce az ösvényről tanított, ha ugyanarról Wang beszél, csak utat jelent.  
Szólj valakihez kedvesen, rád telepszik majd, mint a köd a tóra.  
Ha a bérház eladó, a régi lakók az új vevőt fogják szidni.